

Vénen de bon matí amb el camió a portar unes mercaderies i a emportar-se'n d'altres...

Clixé Fort

busos vermells de Can Baulenas. Falten encara les parades de mitges i quincalla del carrer de Santa Esperança, que són portades personalment, en un fardell, pels venedors que vindran al primer tren. Altres marxants amb volum excessiu de mercaderia per portar-se'ls ells mateixos, l'envien per camió i ells arriben per ferrocarril o bé encara vénen en autòmibus que els porta els paquets dalt del seu cim. De Barcelona, El Clot i Sant Andreu, les gallinares vénen en legió amb gàbies o cistellam, segons la importància del seu comerç, a comprar al mercat granollerí.

En arribar el primer tren de l'estació de França, hom veu aparèixer grans cistells a les plataformes, que amb els paquets dels marxants i la brusa dels pagesos de Montcada, Mollet i Montmeló, ompliran en un moment tota l'andana. Tots, junt amb els del voltant de Granollers, que han anat arribant a aquesta hora per tots els medis locomotrius s'escampen pels únics llocs que queden buits. Acaben de curullar el mercat i són ells que li donen els darrers tocs. Els trens ascendents i descendents que arriben per les dues línies, la gent que anirà venint i els compradors granollerins, que seran els darrers de sortir de

casa, són el complement només de la nostra gran manifestació comercial. El mercat, però, en aquest temps d'estiu, ja està fet a quarts de set; les gallinares barcelonines i els venedors de Santa Esperança el clouen. Com a l'hora d'un banquet, solament faltaria un *maitre d'hôtel* que saludant ens digués:

— Senyors, si són servits; la taula és parada. Tinguin la bondat de passar.

NYICRIS

Agost del 1934.

La Plaça del Bestiar a l'hora dels tractes.

Fot. Bosch